

שני ילדיו (מנישואיו הראשונים, לאוהלה הלוי): עתליה, המשרתת בלהקת פיקוד צפון ואלעד הלומד קולנוע באוניברסיטה (בתמונה השנייה מאלית). האורחים העלו זיכרונות מתקופת הצינובטרון, ושייקה גילה כי בתחילת דרכו בתיאטרון אימץ לעצמו מיבטא רוסי, מפני שהיה בטוח שזה חלק מתרבות התיאטרון, וכך ניסה להתחבב על שחקנים ותיקים.

שני מימין, ליד אפרים קישון) הודו השבוע למסיבת הפתחה שערכו לכבודו גליצה"ל. המסיבה נערכה בביתו של רופא העיניים לדיטלאו ברר, ונכחו בה בני משפחתו ורוב ידידיו של שייקה. המארגנים הכינו לשייקה הפתחה: במקום שהוא יופיע כהרגלו בפני קהל, הופיעו בפניו

החברה מרדכי בן-ארי מגיע לגמל בשעה חמש וחצי בבוקר. היה זה בעקבות ויכוח שהיה לו עם מנהל שרותי טלפון של החברה, מייק פינחס. מייק התלונן בפני המנכ"ל על המחר סור בכוח-אדם בשרותי טלפון ועל התנאים הגרועים במל-התעופה בשעות שחר. כשראה שבן-ארי לא משתכנע, טען פינחס: "תהיה גבר, תקום מחר בחמש בבוקר ותבוא לראות מה קורה בשש בלילה. אם אחרי זה לא תשתכנע, אני מרים ידיים". בן-ארי היה גבר, הר פיע לביקורת-פחה.

אחר שהיו לו בעיות תעופה הוא פרשנו הפוליטי של הארץ ויאל מרכוס, שחזר לארץ מטיוול באירופה. מרכוס עמד להמריא במטוס אל-על מנמל-התעופה בציריך, כאשר לפני הטיסה נערך חיפוש יסודי על-ידי מישטרת שווייץ ב-מוזרות ועל גופם של הנוסעים. אחר הם נלקחו באוטובוס לאלום ענק עשוי פה, רוכזו שם בתוך מעין מיכלאה. אז נערך עליהם חיפוש נוסף על-ידי אנשי אל-על, שאינם סומ"כים כנראה על המישטרה ה-שווייצית. בניגוד לחיפוש ה-ראשון, נערך החיפוש השני ב-אולם ללא מיוזג-אוויר ובלי מקומות-ישיבה. הנוסעים נאלצו לעמוד במשך שתיים וחצי על רגליהם. כל התחוננים ל-מקומות-ישיבה עבור הנשים ו-הילדים נידחו. מספר מרכוס: "לאחר שעתים נשבר לי. עברתי את הגדר, ניגשתי לאחד החלונות והתיישבתי עליו. שני אנשי-ביטחון דרשו ממני לה-זר. השבתי להם שאני לא ער להחדש ולא נוסע-חינם ואין להם כל זכות למנוע ממני ל-שבת לאחר המתנה כה ארוכה. הם עזבו אותי. שבבילי, זה היה לקח לגבי טיסות בעתיד."

נהיה לי מהרגל. תאר לך שהייתי קונה כובע חדש."

פסוקי השבוע

מתאם הפעילות בי שפחים ארוך שלמה גזית, בכנס מסבירים של מרכז-ההסברה, בתגובה לשא-לה בעניין פיתחת-רפוח: "הצינות זה לא מוסר. מי שמחפש מוסר שילך למינוח. יתר על כן — הצינות היא אנטי-תורה למוסר."

שרי-האיצור פינחס ספיר, על המשא-ומתן לה-קמת הליכוד הימני: "אני לא יודע אם יקום הליכוד, אבל אני שואל את עצמי איזה זוג זה יהיה, אם כבר עתה. בעור דם תחת החופה ובטרם נכנסו למיטה, כבר רבים."

ראשי-הממשלה גודי דה מאיר, בראיון לרשת הטלוויזיה נבויס: "אינני מסתדר לא מן הזיקנה ולא מן המוות..."

גודל יותר קטן, קיבלה השבוע גם ערכת-הדין רותי שמיר המשתתפת במסע התעמולה ב-עליפה של גח"ל. ידידים מ-ארצות-הברית שלחו לה חתולה פרסית, הנדירה מאוד בארץ. גם לרותי יש בעיות בגלל ה-מתנה: בגלל נדירותה, קשה למצוא לחתולה, לה הוענק ה-שם "שירז", כיוזוג.

אופטימיות מופלגת גילה לאחרונה הפירסומאי שמו"ל דיק גביש. היה זה לפני שבועיים, כאשר ירד מקומי בא לבקר בבית-החולים בציי-ריך, שם שכב גביש בעקבות תאונת-דרכים שאירעה לו ב-בירת שווייץ, ואשר בה נשבר רה רגלו. היה זה סיום בלתי-צפוי למסע-העסקים של הפיר-סומאי באירופה, וחידי הצ-י טער מרות גם על הרגל שנשבר רה וגם על העסקים שנקטעו. ניחמו גביש: "תפסיק, בחייך. חצי שעה לפני התאונה קניתי נעליים חדשות, ותראה מה

שייקה אופיר

(במרכז) כוכב המערבונים האמריקאי, שהגיע לארץ כאורח הנשף הצדעה ליש-ראל, ניצל את ההזדמנות לביקור באילת, צלל בים-טוף, ביקש ממלוויו שיציגו בפניו את רפי נלסון (מימין), עליו שמע רבות. אבריאן התארז בכפרו של נטון באילת, הבנוי מבונגלוס, כשמחלונה אליו אחת מחברות קיבוץ עין-החודש אותה הוא הכיר באילת.

יו אבריאן

בדיחה פרטית שהכניס המתרגם אברהם ("אבי") עזון לתירגום מחזו של ויליאם שקספיר כטוב בעיניכם, המר-צג עתה בתיאטרון הקאמרי בבנימינ של הבמאי האורח מ-בריטניה פיטר גיימס, על-י-לה עוד לגרום למלחמת תר-

סגן שרי-התיקשורת היה אורח-הכבוד בטקס חתונתה של אילנה שיפמן, בתו של דובר אג"ד מרדכי שיפמן (משמאל), שנערך בבית-סוקולוב בתל-אביב. מועדי יצג בטקס את השר שמעון פרס.

גיאור מועדי

שפירא השתתף בשבוע שעבר במסיבה שנערכה בפיאנו-בר במלון המגדל בתל-אביב, שבי-הנהלתו של רפי נצחון. תוך כדי המסיבה נתקלו עיניו של מונייה בתמונותיה של יפה נצחון, אשתו של רפי. בו במקום הציע לרכוש שמונה תמונות שמורת אלפים ל"י. העיסקה נעשתה תוך שניות ספורות. מונייה שילם את הכסף ונטל את התמונות עימו. עוד הוא יורד במדרגות, והנה רפי נצחון ממחר אחרי. הוא התחרט על העיסקה, אם התי-מונות שוות סכום כזה עבור סוחר המכוניות, חשב לעצמו, אז אולי הן שוות יותר. הוא הציע לשלם אלף לירות יותר מאשר שילם לו מונייה, רק כדי שזה יחזיר את התמונות. מר-ניה התעקש, היה מוכן להחזיר את התמונות בו במקום — תמו-רת 16 אלף ל"י. רפי נסוג, וכעבור יומיים כבר מכר מונייה בקפה סקאלה את מחצית ה-תמונות במחיר העיסקה כולה.

מתנה מקורית ביותר קיבלה השבוע השחקנית גילה אדמגור ממעריץ מקיבוץ כפרי-גלעד: סיחה בת שנה וחודשיים. על הסיחה, לה ה-עניקה גילה את השם סוּסָה, אפשר יהיה לרכב רק בעוד כשנה, ובינתיים מחפשת גילה מקום בו ישמרו ויגדלו אותה.

מתנה דומה, אך בסדר

(שני מימין) הישראלי לשעבר שהפך ל-נערי-השעשועים של ברלין המערבית, בעל מועדוני-לילה שם, מפיץ וכוכב סרטים, השיא השבוע את בתו בבית-צינו-אמריקה בתל-אביב, בנוכחות רוב הבוהימה התל-אביבית.

שמעון עדו

בעיקרת ההצגה בפני המבקרים, המכירים אישית את דן אל-מגור, בתיקווה שיבינו את ה-רמוז, אך גרבר שכח את הקטע הזה, והבדיחה לא הושמעה. עתה נותר רק לחכות שדן אל-מגור יחזה בהצגה, לראות מה תהיה תגובתו.

סוחר המכוניות מונייה

בות. לקטע בו צריך השחקן יוסי גרבר, למשחק את תפי-קיד השוטף, לומר, לפי שם פיר: "אין דבר אדוני, זו שח-לה של שוטים שקשה להיגמל ממנה" — הוסיף אבי עקיצה לדן אדמגור: "אליפחד אורי-ני ואלמגור, וזהי מחלה של שוטים שקשה להיגמל ממנה". הבדיחה הפרטית היתה מיועדת